

Нъ и подирь Самуиловж-тѣ смърть Василій еще много време ся бори съ Българи-тѣ, дору най послѣ ги надви съвършено: Опредѣли по Български-тѣ градища Гръцки управители, нареди по твърдины-тѣ гръцкѣ войскѣ да пази, за да не ся дигѣтъ Българи-тѣ, и ся върна съ славѣ въ Цариградѣ, дѣто го посрѣщнахѣ съ голѣмо тържество и го нарекохѣ българоубиецѣ.

АСЕНЬ I И БРАТЬ МУ ПЕТЪРЪ.

Подирь много еще въстанія и бунтове, Българія най послѣ сполучва съвсемъ да ся освободи отъ Гръцкѣ-тѣ власть и да доди пакъ на първѣ-тѣ си славѣ. На това разумѣва ся способствовахѣ разны обстоятелства.

Гръцы-тѣ отъ първомъ, къту лишихѣ Българинѣ отъ политическѣ-тѣ и свободѣ, бѣхѣ и оставили свободѣ-тѣ духовнѣ. Нъ малко по малко тѣ начнахѣ да притѣснявѣтъ Българско-то духовенство, дору най послѣ поискахѣ съвсемъ да го унищожятъ. Съ тѣзи цѣль тѣ наченахѣ да гонѣтъ Българскій-тѣ языкъ и да замѣнявѣтъ Българско-то богослуженіе въ църквы-тѣ съ Гръцко-то. Българи-тѣ и тѣй едвамъ търпѣхѣ Гръцкѣ-тѣ политическѣ власть, а тукъ ищяхѣ да имъ натварѣтъ и духовнѣ-тѣ. Въ нихъ вече неоставаше търпѣніе, нъ нѣмаше какво да правѣтъ, макаръ и да тегляхѣ отъ сякѣ еднѣ странѣ: освенъ Гръцы-тѣ, притѣснявахѣ ги и Сърбы-тѣ, които тогава бѣхѣ Католици и, къту гледахѣ, чи рѣцѣ-тѣ на Българи-тѣ сѣ